चेताग्निधूमाग्रमनिन्द्यकीर्त्तेस्तस्येदमाक्रान्तविमानमार्गं। घ्रात्वा हविर्गन्धिरजोविमुक्तः समश्नुते मे लघिमानमात्मा ॥ ३७ ॥ एतन्मुनेर्मानिनि शातकर्णेः पञ्चाप्सरोनाम विहारवारि। आभाति पर्य्यन्तवनं विदूरान्मेघान्तरालक्ष्यमिवेन्दुबिम्बं ॥ ३८ ॥

चेतेति। मे मम आत्मा अन्तःकरणं तस्यागस्त्यस्येदं चय एव चेता तेषामग्नीनां धूमस्याग्रमग्रभागमाघ्राय घ्रात्वा लघिमानं लघुत्वं सात्विकधर्मं सम्यक् अश्नुते प्राप्नोति किं० आत्मा रजसो रजोगुणाद्विमुक्तः किं० तस्य अनिन्द्या कीर्त्तिर्य्यस्य तस्य किं० चे आक्रान्तः प्राप्तो विमानस्य मार्गो येन तत् पु० किं० चे हविषो हूयमानद्रव्यस्य गन्धोयस्यास्ति तत् ॥ ३७ ॥ एतदिति। हे मानिनि मानवति विदूरादेतत् पञ्चाप्सरसो यस्मिन् तन्नाम प्रसिद्धं विहारस्य क्रीडाया वारिजलमाभाति शोभते किं० विं पर्य्यन्तेषु अन्तभागेषु वनं यस्य तत् किमिव इन्दोश्चन्द्रस्य बिम्बं स्वरूपमिव किं० इं मेघानामन्तरे मध्ये आ ईषत् लक्ष्यं दृश्यं ॥ ३८ ॥